

Publicerad 2013-06-07 16:20 av Marianne Räf

Självupplevt på många sätt. Varför? Många tycks hata mig av någon, mig okänd, anledning!

Mobbarna

Era svarta silhuetter
med hackor och spadar,
era glimmande colgateleenden, -
spjutblickar -
- - - - skrämmer mig inte
längre; det är så
längesen att jag
knappt minns det!

Varför ni vill slå mig,
hacka sönder mig
och gräva ner mig
- - - - under
skabrösa former och krigstjut -
är en sanning av solkig falskhets,
- - - - förrädiska instinkter!
Jag skyr er för att
- - - - slippa förödmjukas
- - - - med tårad blick.

Men den medelålders
- - - - medicinmannen,
skrattande över dekokten,
har slagit in en kil -
- som hotar bända loss min ro!
Jag ser honom
mäta avståndet mellan
mig -- och Döden, -- han är
- - - - på en höft när.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten